14/02/2022

Mitropolitul Pisidiei Sotirios – “Pentru această sfântă biserica…”

(19.12.2021)

Diaconul, continuând “Ectenia Păcii” în Sfânta Liturghie, exclamă: “Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credinta,cu evlavie si cu frica de Dumnezeu intra intr-insa , Domnului să ne rugăm “.
Din Biblie aflăm că nu numai corpul fizic al fiecărui creștin botezat, în care locuiește Duhul Sfânt, se numește templul lui Dumnezeu si casa Domnului (I Cor. 3:16; și 6:19), ci și casa sau biserica care este dedicata închinării Domnului, însăși zidirea în care noi, credincioșii, ne adunăm pentru a ne spune rugăciunile, pentru a fi sfințiți de Sfintele Taine și pentru a ne închina Celui Preaînalt “în Duh și în adevăr” (Ioan 44,24). Biserica din Biblie a numit, de asemenea, casa de rugăciune și templul lui Dumnezeu (I Cor. 11:22).
Din ziua sfintirii unei noi biserici, biserica este numită sfântă pentru că din acel moment s-a stabilit exclusiv ca loc de rugaciune al lui Dumnezeu și, prin urmare, nu este permisă utilizarea în alt scop. Cladirea bisericii este si ea sfanta deoarece contine Sfantul Altar unde este oficiata dumnezeiasca Euharistie. De la Sfânta

Liturghie din Joia Mare, Agnetul, Trupul și Sângele Domnului, se păstrează în chivotul de pe Sfânta Masă. Ele sunt păstrate pentru ca credincioșii să poată participa la o parte a Euharistiei Sfinte în circumstanțe excepționale. De aceea, prezența lui Dumnezeu în fiecare biserică ortodoxă este continuă, iar această casă sfântă este centrul sfințirii noastre, prin care devenim și noi sfinți.
Cu rugăciunea Diaconului: “Pentru aceasta osândă…”, Cerem Domnului să ne ospăteze in sfânta noastră biserică timp de secole și să împlinească cererile drepte ale credincioșilor, care intră cu credință și cu profundă pioșenie față de Dumnezeu.
Dar de ce se face o distincție în această cerere de rugăciune? De ce nu I se cere Domnului să accepte cererile și rugăciunile tuturor celor care vin la biserica, ci doar cererile celor care intră cu credință și respect?
Biserica își călăuzește, rugându-se, copiii. Biserica, ca Fantana a Harului divin, nu actioneaza magic asupra sufletelor oamenilor. Unii oameni cred că, dacă trec pe lângă Biserică duminică dimineața, aprind o mână de lumânări, venereaza sfintele icoane ale bisericii și pleacă, că numai prin aceasta și-au făcut datoria în fața lui Dumnezeu! Dar, chiar în acel moment, Iisus Hristos Însuși oficiază taina Euharistiei, pregătește o Masă Misterioasă și te invită să participi împreună cu ucenicii Săi: “Luați, mâncați”, “Beți dintru aceasta toți…” îți spune el, iar tu întorci spatele lui Hristos și pleci, și chiar îți pune la îndoială atitudinea față de Dumnezeu? Dacă ai crede că Însuși Hristos oficiază în fața ta, ai pleca?
Frații mei, să intrăm în casa sfântă a lui Dumnezeu nu numai cu respect, ci și cu credință. Pentru a crede fără ezitare că cel mai important lucru nu este aprinderea lumânărilor sau venerarea imaginilor sfinte, ci cel mai important lucru este că, prin venerarea chipului Domnului, de exemplu, vom întoarce închinarea noastră la Domnul Însuși.
Prin urmare, credincioșii care intră în biserică trebuie să creadă în două lucruri: În primul rând,că orice cer în rugăciune cu credință, dacă este spre folosul lor spiritual , îl vor primi (Marcu 11:24) . Si in al doilea rand: biserica în care se roagă este Casa sfântă a lui Dumnezeu. Credința din urmă trebuie să reglementeze, de asemenea, tot comportamentul nostru în cadrul bisericii. Marturisesc cu multa durere preotii nostri sunt obligati – mai ales in lunile de vara – sa recomande credinciosilor sa intre in templu in haine modeste. Bărbații sau femeile, în timp ce merg la mare pentru înot, nu pot intra în Biserică. Lasă-i să puna în geanta lor o rochie simplă sau orice altceva si sa se imbrace înainte de a veni la intrarea în biserică. S-a observat că unii crediciosi ai bisericii urmează tradiția de a purta o batistă, ignorând faptul că celelalte părți ale corpului lor sunt lăsate neacoperite. Acest lucru, dacă nu este făcut din cauza ignoranței, dezvăluie ipocrizie. Spiritul Sfântului Apostol Pavel, care recomandă femeilor, în timp ce se roagă, să poarte un văl pe cap (I Corinteni 11, 6), este legat de percepțiile sociale ale timpului său, pe care le investește cu

conținut teologic. Obiceiuri similare sunt păstrate până în prezent în multe țări ale lumii. Dar acei membri ai bisericii care cred că este suficient să aibă batista pe cap și alte părți ale corpului sa fie expuse, să le spuneți că nu îl vor avea pe Apostolul Pavel de partea lor. Și ar fi benefic pentru ei să citească cu atenție îndemnul Sfântului Apostol Pavel cu privire la închinare: “Asemenea si femeile, in imbracaminte cuviincioasa,facandu-si lor podoaba din sfiala si din cumintenie,nu din par impletit si din aur,sau din margaritare,sau din vesminte de mult pret”(I Tim. 2, 9).

Dragii mei frați și dragile mele surori, bisericile ortodoxe sunt de multe ori asemănate cu porturi pașnice, situate pe cele cinci continente, unde navigatorii acestei vieți se refugiază adesea, pentru a se proteja de uragane și furtuni, pentru a-și calma sufletele de nedreptăți, pentru a-i vindeca de diferite răni, pentru a fi alimentati spiritual și pentru a fi atrași de puterea Sfintelor Taine, pentru a-și continua cu succes voiajul până în portul Cerului, care este destinația noastră finală. Prin urmare, să cerem, din toată inima noastră, Domnului să asculte și să îndeplinească cererile drepte ale “celor care cred, se închină și se tem de Dumnezeu” care intră în templele noastre sfinte din întreaga lume. Este o datorie a iubirii. Amin.